

[Elisabeth Arnold]

politik kan simpelt hen ikke være særlig konsekvent i det spørgsmål. Har jeg ret, hr. Lykketoft?

(Kort bemærkning).

Hugo Holm (FP):

At man får nedsat skatteprocenten fra 50 til 40, kan man med erhvervsmæssige øjne jo kun betragte som værende udmærket, men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at da man for skatteåret 1986-87 forhøjede den fra 40 til 50 pct., faldt selskabsskatteprovenuet. I 1985 var det på 20,7 mia. kr., i 1986 15,6 mia. kr. og i 1987 15,2 mia. kr. Det må betyde, at selskabsskatteprovenuet, når man nu går den modsatte vej, også må blive noget større og dermed få noget mere gang i arbejdet og få flere i arbejde, så det kan kun virke i en positiv retning, at man får den sat ned.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Hugo Holm, at hvis man ser erhvervslivet under ét inklusive den finansielle sektor, er det ikke alverdens penge, der bliver lukket ud netto ved disse omlægninger. Så jeg tror ikke, det er det, der er afgørende for, om dansk erhvervsliv bliver vældig dynamisk. Men det er klart, tilpasningen nedad, procenter og udbredelsen af grundlag er vigtig for at undgå, at virksomhederne tager fradragene her og betaler skatten i udlandet.

Det er den overordnede øvelse, som vi alle sammen er interesseret i at komme i gang med, men uden at ødelægge den grad af symmetri – vil jeg gerne sige til fru Elisabeth Arnold – som vi har fået etableret her i Danmark med skattereformen i 1985-aftalen.

Min pointe var, at ingen af de mennesker, der deltog i forhandlingerne, var i tvivl om, at det var det, der var krumtappen. Og det kan jeg sige med stor sikkerhed, for der var ikke nogen, der deltog i lige så mange af møderne, som Isi Foi-gel og jeg gjorde. Vi var til stede ved dem alle – hvert og ét af dem – fra første til sidste minut. Derfor kan jeg med stor overbevisning sige, at krumtappen var et meget stort skridt i retning af symmetri.

Jeg kan endvidere gøre fru Elisabeth Arnold opmærksom på, at et andet afgørende argument for Socialdemokratiet – og jeg var selv

ordfører ved daværende lejlighed – ved førstebehandlingen af kartoffelkuren for tre år siden for, at vi ville stemme imod renteaftigten, var, at vi, endnu inden vi havde fået iværksat det bygningsværk, vi havde siddet og forhandlet i fællesskab, lavede noget, der igen ødelagde symmetrien. Derfor var vi imod det. Vi sagde: Det kan ikke fungere; der er så mange tungtvejende grunde til, at det bliver administrativt kaos, at det bliver fuldstændig vilkårligt. Man tilsidesætter jo med det forslag, sagde vi, fuldstændig den argumentation, som både vi selv, Sparekasseforeningen og alle andre kloge mennesker, der har beskæftiget sig med skat, har været igennem. Derfor er det så vigtigt, at vi ikke forsøger at løse det problem, at der gerne skulle spares mere op og forbruges mindre ved lån, på den måde. Det sagde vi dengang, og det har vi sagt i dag igen, er grunden til, at vi gerne medvirker til gravlæggelsen af kartoffelkurafigten.

I øvrigt er det ikke korrekt, at Socialdemokratiets seneste udspil fraviger symmetrien. Det er et meget afgørende punkt, at det fastholder symmetrien.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget og heller ikke tale mere ondt om den afdøde kartoffelrenteaftigt. Jeg vil blot sige, at jeg lagde meget mærke til, at hr. Lykketoft valgte ordet »krumtappen«. Det er helt klart, at det var krumtappen i skattereformen, og det må stadig væk være krumtappen i et fornuftigt skattesystem herhjemme. Men symmetri blev ikke opnået. Det var krumtappen, og det var idealet, men det blev ikke opnået.

Aagaard (KF):

Jeg skal ikke her indledningsvis gå nærmere ind i debatten med hr. Lykketoft om, hvorvidt det er brud på skattereformaftalen eller ej.

I Det Konservative Folkeparti er vi helt tilfredse med det svar, statsministeren har givet Socialdemokratiets formand i dette spørgsmål. Og jeg må måske blot stilfærdigt minde om, at forhøjelsen i 1985 af selskabsskatten fra 40 til 50 ikke blev gennemført med Socialdemokratiets stemmer og i øvrigt ikke var en del af skattereformen. Jeg mener heller ikke, hvis det skal være helt korrekt, at forhøjelsen er omtalt i skattereformaftalen, men kun er nævnt som et finansieringselement.